

И като изглеждахъ тѣхъ войни отбрани,
 Тѣхъ конници горди на борба призвани
 Подъ сжщото знаме, подъ сжщій законъ,
 Отъ Уралъ, отъ Волга, отъ Двина, отъ Донъ,
 Борци неуборни, силни и високи,
 Съсь сулицы дѣлги, съсь шапки широки
 Съ шепки накривени, съ развѣсна коса,
 Съсь радость въ очитѣ, съ пѣсень на уста;
 И катъ гледахъ тие силни легиони
 Улани, хусари, войнственни драгони,
 На стениѣ дѣца, родени за бой,
 Волни катъ небето, буйни кат' порой
 И като помислихъ, че сичкитѣ тия
 Идаты да умиратъ зарадъ България,
 И катъ си помислихъ и като гледахъ

Сичео туй — плакахъ!

Букурещъ Юния 1877.

